

přel žalobcovo vlastnictví ke sklepu a užívání sklepa mu zakázal, má žalobce zájem na okamžitém zjištění svého vlastnictví. I druhá část žalobní žádosti je odůvodněna, jsouc výronem vlastnictví žalobcova ke sklepu a jedinou možností, by žalobou po požáru domu vl. čís. 133 uchránil sklep od zkázy.

Čís. 13817.

Vojenská správa, jež ošetřila vojína utrpěvšího úraz, jest oprávněna domáhati se náhrady ošetrovacích nákladů na tom, kdo úraz zavinil.

(Rozh. ze dne 4. října 1934, Rv I 2315/32.)

Vojín M. byl za pochodu vojenského oddílu městem zachycen automobilem žalovaného a těžce poraněn. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se československý stát (vojenská správa) na žalovaném náhrady nákladů na léčení vojína M-a a náhrady škody z poškození vojenských šatů. Žalovaný namítl mimo jiné, že v souzeném případě jde o t. zv. škodu nepřímou. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby a uvedl v otázce, o niž tu jde, v d ů v o d e c h: Vojenská správa jest podle platných předpisů, podle služební knihy H-IV-1 (požitky vojenské) § 24, služebního řádu, I, § 31 a předpisu H-IV-6 (léčebná péče vojenské správy) část I., všeobecná ustanovení, čl. 1—18 povinna k ošetření vojenských osob při onemocnění neb úrazu. Tento závazek stihá vojenskou správu přímo a bezprostředně. O škodě nepřímé nemůže tedy býti řeči. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

V rozhodnutích čís. 9674 a 10.178 sb. n. s., na něž se dovolatel pro svůj právní názor odvolává, které však svědčí proti jeho právnímu názoru, bylo blíže vyloženo, že platné právo zásadně neuznává ručení za nepřímé škody a že škůdce ručí za nepřímou škodu jen, je-li zvláštní zákonný předpis stanoví takovéto ručení. V souzeném případě bylo však zjištěno — a ostatně dovolatelem samým přiznáno —, že vojenská správa má podle předpisů služební knihy § 24 H-IV-1 (požitky vojenské), služebního řádu I. díl § 31, a předpisu H-IV-6 léčebná péče vojenské správy část I. všeobecná ustanovení čl. 1—18 povinnost k ošetření vojenských osob v případě jejich onemocnění nebo úrazu, a že následkem úrazu vojína M-a, přivoděného počínáním si žalovaného dala vojína M. léčiti ve veřejné nemocnici v Ch., v posádkové nemocnici a ve vojenském léčebném ústavě v T. Učinila-li tudíž vojenská správa, přihlížejíc k uvedeným předpisům, ukládajícím jí za povinnost dáti vojína M-a léčiti, náklady na to učiněné, plnila tím nejen svou povinnost, nýbrž i povinnost žalovaného, která ho stihala podle § 1325 obč. zák., a učinivši tento náklad, očekávajíc, že jí ho žalovaný nahradí, má podle § 1042 obč. zák. nárok na jeho náhradu. Škoda způsobená poškozením vojenských šatů ve výši 88 Kč 50 h a 13 Kč 30 h jest nesporně škodou přímou, ježto oděv patří vojenské správě, takže jest i po té stránce dovolání bezpodstatné.